

også et fremragende sted til debatter med nye demokratier såsom Rusland.

Den mest kendte og markante rolle for OSCE er selvfølgelig valgobservationen. Personligt har jeg deltaget i seks valgobservationer i vidt forskellige lande som Albanien, Hviderusland, Bosnien, Ukraine, Serbien og Montenegro og skal i næste måned til Armenien.

Lad mig sige her: Jeg er en af dem, der rejser meget – hvis der er nogle i pressen, der nu vil komme efter mig – men jeg mener, det er utrolig væsentligt, at vi rejser rundt, for det er det, der giver tilltroen til valgresultater rundtomkring i verden. Det giver forståelse for demokratiet og accept, at politikere og embedsmænd fra andre lande, også vi her fra Vesten, kan komme til deres lande. Effekten af en valgmission er langt større end mange andre misforståede operationer for at skabe demokrati.

Det ærgrer mig, at der har været kurrer på tråden mellem ODIHR- og PA-delen af OSCE, og der mener jeg at Danmark må være meget aktiv i at sørge for, at de kurrer forsvinder, for det er helt afgørende, at vi blandt valgobservatørerne har parlamentarikere fra demokratiske lande. Uanset om vi kun er der i kortere perioder, er det os, der med vægt kan forklare om valg og om demokrati.

Embedsmændene og specialisterne er også afgørende og kan naturligvis slet ikke undværes. Derfor skal begge parter acceptere hinanden. Vi skal altid tage imod kritik af os, det er Venstre ikke vild med, men jeg synes, det er vigtigt, at vi gør det, også parlamentarikere.

Kl. 13.25

Nogle parlamentarikere, naturligvis ikke de danske, gør det efter min mening ikke godt nok, når vi er ude. Vi skal vide, at når vi er ude som valgobservatører, er det lange arbejdsdage. Det kan være op til 24 timers uafbrudt arbejde. Vi er nødt til at deltage i alle briefinger og møder med de lokale politikere, og vi skal udarbejde ordentlige rapporter til OSCE og til de nationale parlamenter.

Så vil jeg i modsætning til de udmærkede ting, Venstres ordfører sagde, nævne debatten om problemerne øst og vest for Wien, for der er klart i OSCE en debat om dem. Det kom jo ikke mindst til udtryk efter valget i Hviderusland. Jeg er helt enig med Venstres ordfører om, at det ikke var et frit og fair valg, men der var noget debat.

Man hævdede, at når russerne er specielt på stikkerne om organisationens rolle, er det, fordi

de er bange for at blive kontrolleret ved deres valg til Dumaen. Det kan da godt være, men jeg tror virkelig, at der i mange lande er et indtryk af, at menneskerettighederne og demokrati i Vesten ikke har det så godt, som vi har gjort det til i mange år. Vi var jo i USA under valget, og vi må erkende, at hvis det valg var blevet gennemført i et østeuropæisk land, havde vi haft de store kuglepenne fremme og skrevet om det. Det er helt afgørende, at de vestlige lande lever op til de demokratiske rettigheder, menneskerettighedernes beskyttelse og retsstatens kvaliteter.

Det seneste år har, må vi erkende, været på dette idealbillede. Selv om jeg erkender og er enig med Venstres ordfører om, at Danmark på mange områder opleves som et idealbillede, er der også en række ting her. Nu blev der i debatten med Venstres ordfører nævnt rapporten, som er udarbejdet af OSCE, og det er klart ikke acceptabelt, at den kommer så sent. Det er klart ikke acceptabelt, at vi bare skyder det væk og siger, at de, der har øvet kritikken, ikke har forstået på det. Vi må tage kritikken alvorligt.

Jeg vil godt her tage en lille sag frem, som er vigtig for den måde, vi bliver betragtet på. Vi var sammen i Hviderusland, mange af os, for at se valget, og vi var enige om, at det ikke var fair og frit. Men vi mødte utrolig mange mennesker, som sagde, at de gerne ville have et demokrati. Det var specielt de veluddannede, læger, lærere, sygeplejersker og forskere. Mange af dem gav udtryk for, at de meget gerne ville til Danmark i en periode, indtil demokratiet kom.

En af dem har taget konsekvensen og er flygtet til Danmark. Lad mig sige her, at den pågældende ikke har oplevet, at det at komme til Danmark var at komme til et frit demokrati. Den pågældende har været anholdt, den pågældende risikerer at blive smidt ud og sendt tilbage til det Hviderusland, som hun kommer fra. Er vi ikke lidt naive, hvis vi tror, at hun bare bliver taget imod med åbne arme, når hun kommer tilbage? Vi er nødt til at acceptere, at der også er kritik af den måde, vi gør tingene på i Danmark.

Det er helt afgørende for os i Vestjylland, da hun har en lægelig uddannelse, og da vi mangler ca. 207 læger, at vi får sådan nogle som hende.

Med den baggrund, jeg havde, før jeg kom i Folketinget, er det vel ikke uforståeligt, at jeg også nævner den militære dimension. Som tidligere garnisonskommandant har jeg været dybt involveret både i CFE-traktaten og Wiendokumentet, og jeg forstår godt, at der er mange, der